

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. Варна, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

Членове: Радостин Г. Петров
Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Въззивно гражданско дело № 20233100501248 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по:

1/ въззивна жалба вх. № 31017 /26.04.2023г., подадена от „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ №33, представлявано от В.Р. – управител, срещу Решение № 1162 / 06.04.2023г., постановено по гр.д. № 13996/ 2022г. по описа на РС – Варна, В ЧАСТТА, с която са отхвърлени исквете на „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД срещу С. К. В., ЕГН: *****, адрес: *****, да бъде прието за установено в отношенията между страните, че С. К. В., дължи на „Водоснабдяване и канализация – Варна” ООД, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, по иска за главница разликата над 915,33 лв. до пълния претендиран размер от 1122,60 лв., както и за периода от 01.07.2019г. до 03.02.2020г. и от 13.07.2022г. до 01.08.2022г., както и по иска за лихва за разликата над 100,30 лв. до пълния претендиран размер от 143,04 лв. и за периода от 05.09.2019г. до 02.04.2020г.

2/ въззивна жалба вх. № 32726 /02.05.2023г., подадена от С. К. В., ЕГН: *****, адрес: ***** срещу Решение № 1162 / 06.04.2023г., постановено по гр.д. № 13996/ 2022г. по описа на РС – Варна, В ЧАСТТА, с която е прието за установено в отношенията между страните, че С. К. В., дължи на „Водоснабдяване и

канализация – Варна” ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп” № 33, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от 915,33 лв. (деветстотин и петнадесет лева и 33 стотинки), представляваща главница за периода от 04.02.2020 г.- 12.07.2022 г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***** за обект, находящ се в *****, ап. 36, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 10.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 100,30 лв. (сто лева и 30 стотинки), представляваща обезщетение за забава за периода от 03.04.2020 г. до 06.08.2022 г., за които е издадена Заповед № 5329/11.08.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 10770/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в.

Във въззивната жалба вх. № 31017 /26.04.2023г., подадена от „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, се излага, че решението в обжалваната част е неправилно и необосновано, като постановено при нарушение на процесуалните правила. Твърди, че изводите на съда за липса на потребление за определените периоди не съответстват на константната практика на ВОС по идентични дела, като счита, че с положеният подпис от Б.М. /**** на ответницата/ в Констативния протокол от 12.07.2022г. той е потвърдил и всички предходно извършени отчети на водомера, в това число и самоотчети. При посещението на вещото лице на 01.03.2023г. същото е установило показания от 679 куб.м., която констатация потвърждавала показанията в края на процесния период – 616 куб.м. Показанията на В. били отчитани регулярно, точно и вярно, а ответницата не била оспорила чрез възражение по реда на чл. 40 от Наредба No 4 от 2004г. на МРРБ начислените количества ВиК услуги. С оглед на гореизложеното и счита, че фактурираните количества вода в цялост са реално потребени, респ. се дължи тяхното заплащане. Моли за отмяна на решението в обжалваната част и за уважаване на исквете в цялост, както и за присъждане на разноските за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, с който се оспорва същата. Сочи се, че в тази част изводите на съда са правилни. Позовава се на възраженията, които е направила пред първата инстанция – твърди, че С. В. не е подписала справката за недобора и съдът неправилно я е кредитирал, като не са представени доказателства, че ищецът периодично е отчитал доставените количества вода. Твърди още, че ответницата била вписана на 02.06.2021г. като титуляр на партидата, като липсвало основание да ѝ се търси преди този момент сума за плащане. Излага, че била дописана като титуляр на партидата след смъртта на родителите си, които са ползватели на имота, като по този начин В. била отговорна за техните задължения, а била направила отказ от наследство. Сочи, че не били представени надлежни фактури за задълженията, а представените „сметки към фактури“ не представлявали първичен счетоводен документ. Освен всичко и С. В. не ползвала имота, предвид че живеела трайно извън България.

Във въззивна жалба вх. № 32726 /02.05.2023г., подадена от С. К. В. , се излага, че решението в обжалваната част е неправилно и необосновано, и постановено в противоречие

със съдебната практика и теория. Твърди, че за начислено и надлежно фактурирано процесното количество вода не се представили никакви доказателства, респективно искът останал недоказан. По делото не се представили никакви други документи, освен „сметки по фактури“, които не били годни доказателства, от които да се направи извод за реално засечени показания на процесния водомер през посочените периоди. Съгласно Общите условия на ВиК, операторът издавал ежесмесечни фактури, следователно за всеки месец, в който било извършено отчитане следвало да бъде фактурирана цена, съобразно определената от регулатора към този момент, а такива фактури, както и вещото лице изрично посочило не са представени нито по делото, нито на експерта. Позовава се на възраженията, които е направила пред първата инстанция – твърди, че С. В. не е подписала справката за недобора и съдът неправилно я е кредитирал, като не са представени доказателства, че ищецът периодично е отчитал доставените количества вода. Твърди още, че ответницата била вписана на 02.06.2021г. като титуляр на партията, като липсвало основание да ѝ се търси преди този момент сума за плащане. Излага, че била дописана като титуляр на партията след смъртта на родителите си, които са ползватели на имота, като по този начин В. била отговорна за техните задължения, а била направила отказ от наследство. Освен всичко и С. В. не ползвала имота, предвид че живеела трайно извън България. Не била доказана и облигационната връзка между страните по делото. Отправля доказателствени искания. На първо място да бъде приета като писмено доказателство по делото - Справка за недобора на частен абонат до 01.06.2022г., предоставена на Б.М. - **** на Въззивницата от Г.Д. - организатор инкасо при посещение в администрацията на ВиК на 01.06.2022г. Моли съда да задължи ищеца да представи заверени копия на издадените фактури по ЗДДС, както и писмени доказателства, от които да е видно кой е титуляр на партия с абонатен номер №*****, за периода, за който се претендират процесните вземания, както и на какво основание същия е титуляр- от коя и до коя дата, въз основа на какво е сменен титуляра от Б.М., на Л.М. и съответно С. В.. Моли съда да отмени решението в обжалваните части и съответно да осъди насрещната страна за разноските.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, с който се оспорва същата. Потреблението на вода било установено чрез приетия по делото Опис на отчети от таблет, модул, самоотчет, чрез изготвения и подписан от *****а на ответницата Констативен протокол от 12.07.2022г. и от заключението на вещото лице, установило показанието на процесния водомер при посещение в жилището на В.. В и К операторът нямал задължение да връчва издадените фактури на задълженото лице. Ноторно известен факт било, че те се връчвали при плащане на цената по тях. В настоящия случай, отчетът на водомера на ответника бил извършван чрез електронен карнет (таблет) и чрез самоотчет, при което потребителят нямал задължение да полага подпис при отчитането. Освен това, в Констативния протокол от 12.07.2022г. бил налице подпис на *****а на В., с който било удостоверено показанието на водомера в имота от 608м3, и едновременно с това бил потвърдил и всички предходно извършени отчети на водомера, в това число и извършените самоотчети. При посещението в имота на 01.03.2023г. вещото лице установило показание на водомера от 679м3, която констатация потвърждавала и показанието в края на процесния

период-616м3. Вписването по партидата се осъществява или въз основа на подадено заявление за това от потребителя, или по служебен път след установяване на основание за това - в случая, смъртта на Л.П.М., в полза на която е било учредено право на ползване на процесния имот. Фактът, че В. не се била легитимирила пред В и К оператора като потребител в нормативно регламентирания 60-дневен период за това, считано от датата на смъртта на своята майка-26.04.2017г., съгласно чл.62, ал. 1 от ОУ, било поредно доказателство за недобросъвестността на потребителя. Моли съда да остави без уважение въззивната жалба на насрещната страна, като присъди и възнаграждение за въззивната инстанция.

В открито съдебно заседание, и двете страни се представляват от процесуални представители, които поддържат депозираните жалби, молят за отмяна на решението в съответните части, както и за присъждане на разноски по представени списъци.

За да се произнесе по подадената въззивна жалба, настоящият състав съобрази следното:

Първоинстанционното производство пред РС – Варна е образувано по искова молба, подадена от "Водоснабдяване и канализация-Варна" ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.Прилеп № 33, представлявано от В.В.-управител, с която е предявен иск с правно основание чл. 422 ГПК, за постановяване на решение, с което бъде признато за установено по отношение на С. К. В., ЕГН *****, с адрес: *****, че в качеството си на потребител на В и К услуги, като собственик на недвижим имот, находящ се в *****, дължи на „Водоснабдяване и канализация-Варна” ООД следните суми: сумата от 1122,60 лв. /хиляда сто двадесет и два лева и шестдесет стотинки/, представляваща главница за периода от 01.07.2019г. до 01.08.2022г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***** за обект, находящ се в *****, ап. 36, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 10.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 143,04 лв. /сто четиридесет и три лева и четири стотинки/, представляваща обезщетение за забава за периода от 05.09.2019г. до 06.08.2022г., за които суми е издадена Заповед № 5329/11.08.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 10770/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в.

В исковата молба ищецът твърди, че ответникът в качеството си на потребител на водоснабдителни и канализационни услуги за имот, находящ се на *****, аб.номер ***** е ползвал предоставени от ищеца услуги, които не е заплатил. Излага се, че ответникът на 01.07.2022г. се легитимирал като собственик на имота, считано от 23.09.1996г. и релевирал възражение за давност на вземания до 04.06.2019г., а за ползвани услуги от 02.06.2021г. заявила готовност да заплати дължимите суми. Твърди се, че на 12.07.2022г. бил извършен отчет и оглед на водомера и бил съставен протокол 000701418, подписан от *****а на ответника. Сочи се, че претендираните суми са по 37 бр. фактури, стойността по които е посочена в таблица в исковата молба. Уточнено е, че претендираната главница представлява цена на реално доставени и отчетени ВиК услуги за имота чрез

електронен карнет. Поради неплащане на горните суми, ищецът е подал заявление и е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си, предвид подадено възражение от длъжника. Претендира и присъждане на направените съдебни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата, с който я оспорва. Сочи се, че ответникът не е страна или правопреемник по договор за предоставяне на ВиК услуги при ОУ; че ответникът е трайно установен в чужбина; не живее в имота; не е съгласявала с приложими от ищеца ОУ; няма основания партидата за имота да се води на негово име. Поддържа се, че ответника не следва да отговаря за задълженията, тъй като се е отказал от наследството на Л.П.М., който отказ е надлежно вписан в особената книга на ВРС. Възражава се ВиК услуги да са били реално доставяни до имота през процесния имот. Сочи се, че фактури, издавани в процесния имот не са съобщавани на ответника. Твърди се, че според обстоятелствената част на исковата молба ответника се легитимира като собственик от 01.07.2022 г. и не следва да отговаря за задължения преди тази дата. Иска се отхвърляне на исковата претенция.

ВЪЗЗИВНИТЕ ЖАЛБИ са подадени в сроковете по чл.259, ал.1 и чл. 263 ал.2 от ГПК, от активно легитимирани лица, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, процесуално допустими са и отговарят на останалите съдържателни изисквания на чл.260 и чл. 261 ГПК и **и следва да бъдат разгледани по същество.**

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбите оплаквания. Релевираните от въззивниците такива се свеждат до неправилност на изводите на съда.

Въззивната жалба, подадена от „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД разгледана по същество се явява основателна, а респ. тази от С. К. В. - неоснователна при прието за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

Видно е от приобщеното ч.гр.д. № 10770/2022г. на ВРС, че е издадена Заповед No 5329 /11.08.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу С. К. В., като е разпоредено последната да заплати на кредитора Водоснабдяване и канализация-Варна” ООД, сумата от 1122,60 лв. /хиляда сто двадесет и два лева и шестдесет стотинки/, представляваща главница за периода от 01.07.2019г. до 01.08.2022г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***** за обект, находящ се в *****, ап. 36, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 10.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; сумата от 143,04 лв. /сто четиридесет и

три лева и четири стотинки/, представляваща обезщетение за забава за периода от 05.09.2019г. до 06.08.2022г., в който не е включен периодът 13.03.2020г. – 09.04.2020г. Длъжницата е осъдена да заплати и 25,31 лв. – държавна такса и 50 лв. – юрисконсулско възнграждение за заповедното производство. Заповедта е връчена на длъжника, който в законоустановения срок е депозирал възражение и съответно на кредитора са дадени указания да предяви иск по чл. 422 от ГПК, което последният е сторил в предоставения му едномесечен срок.

Прието за безспорно по делото и ненуждаещо се от доказване, а същото се установява и от ангажираните доказателства, че с договор за покупко-продажба, вписан в СП – Варна на 23.09.1996г. ответницата С. В. е придобила собствеността върху процесния имот от своите родители Л.М. и К.М., които са запазили правото на ползване върху жилището за себе си. Безспорно е и че Л.М. и К.М. са починали, както и че процесният имот се обитава от ****а на ответницата – Б.М..

Представен е талон за пломбиране на водомер 0029386, съставен за клиентски номер *****, за процесния имот на 02.12.2016г., от който е видно, че старият водомер номер **** е заменен с нов водомер – ***** с годност до 2026г., като талонът е разписан ****а на ответницата - Б.М..

Представена по делото е справка за недобора на частен абонат С. К. В. за аб. номер ***** за периода от 01.08.2019г. до 06.08.2022г. В справката е посочено отчитане на водомера към 01.07.2019г. – 310 куб.м., а към края на процесния период - 01.08.2022 г.- 616 куб.м.

Представен по делото е опис на отчети на частен абонат С. К. В. за аб. номер ***** от таблет, модул, самоотчет за периода от 01.12.2019г. до 03.01.2023г. В справката е посочено отчитане на водомера към 02.12.2019г. – 345 куб.м., а към края на процесния период - 01.08.2022 г.- 616 куб.м. В справката е посочено, че на 07.01.2020г., 02.04.2020г., 05.05.2020г., 03.11.2020г., 05.01.2021г., 10.05.2021г., 02.06.2021г., 03.08.2021г., 02.12.2021г., 05.01.2022г., 02.03.2022г., 04.04.2022г., 02.06.2022г. и 06.07.2022г. водомерът е неотчетен и са начислени произволно количества, като в останалите месеци отчетът въз основа на „самоотчет“.

Ангажирани са 37 бр. сметки към фактури, в които е посочено, че се издават за аб. номер ***** и водомер No *****. В посочените сметки са посочени показанията както на водомера, така и на главния водомер и е направено изчисление за разликата за разпределение, като краен резултат е формирана дължима сума. От сметките е видно, че към 01.07.2019г. /началния период на претенцията/ показанията на водомера са 310 куб.м., а на 01.08.2019г. – 318куб.м.

Към доказателствения материал са приложени и приобщени Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор, видно от които /чл.2/ потребители на ВиК услуги са юридически или физически лица, собственици или ползватели на имоти, за които се предоставят ВиК услуги, както и доказателства за

публикацията им и за влизането им в сила.

От заключението на в.л. по назначената по делото ССЕ, което съдът приема като обективно дадено и безпристрастно, неоспорено от страните, се установява, че при оглед на имота, на вещото лице е осигурен достъп и са констатирани показания от 679 куб.м.. В експертизата е посочено, че са издавани фактури, по които е формиран размера на претенцията за главница. Заключено е, че размерът на лихвата за забава върху всяко едно от месечните задължения за ползвани ВиК услуги, считано от съответния им падеж до 06.08.2022 г. е 143,17 лв. Вещото лице е посочило, че по фактурите за процесния период няма извършени плащания.

Правни изводи, въз основа на възприетата фактическа обстановка:

Исковете по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, са процесуално допустими, предявени в хипотезата на чл. 415, ал. 1, т. 1 вр. чл. 415, ал. 4 ГПК след издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 10770/2022г. по описа на Районен съд – Варна и подадено срещу нея в срок възражение от длъжника.

В настоящото производството ищецът следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че ответницата е потребител на ВиК услугите, предоставени от ищеца за съответния процесен имот, както и че реално е потребено твърдяното количество, което следва да се заплати, респ. размера на задължението. Ответницата, от своя страна следва да докаже фактите, на които основава своите правоизключващи възражения.

Не е спорно, че ответницата е придобила собствеността върху процесния имот чрез договор за покупко-продажба от нейните родители, както и че до тяхната смърт същите са ползвали - обитавали имота /с учредено право на ползване/. Претенцията на ищеца не е за период преди смъртта на родителите на ответницата, поради което и отказът от наследството, оставено от нейната майка, се явява ирелевантно обстоятелство за процеса. В качеството си на собственик на процесното жилище за процесния период ответницата се явява потребител на ВиК услуги по смисъла на пар. 1, т. 2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, чл. 3 от Наредба No 4 / 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, възпроизведени и в чл. 2 ал.1 от ОУ за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК – Варна ООД. В този аспект, неоснователни са възраженията на ответницата, че преди 02.06.2021г., когато била вписана като титуляр на партидата, не следвало да дължи суми.

Съобразно разпоредбата на чл.11, ал.7 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 8 ал.3 и ал. 4 от Наредба No 4 / 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, одобрените от ДКЕВР Общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги регулират отношенията между страните, в случай, че същите не са уговорили нещо различно в споразумение помежду си. Доколкото по делото не се

твърди от страните да са постигнали различни договорки, то и приложими в техните отношения за периода, за който се установи ответницата да е била потребител, са ОУ, представени от ищеца по делото.

Представените доказателства са достатъчни да обосноват извод за реално потребление на отчетените и осчетоводени количества. Водомерът е изправен, като пломбата му е сменена през 2016г. с годност до 2026г. Представените доказателства, а именно справка за недобора и опис от отчитането на водомера са годни доказателствени средства, като отчитането е било извършвано съобразно изискванията на Наредба No 4 от 14.09.2004г. и ОУ. Изразходваните количества питейна вода се отчитат по водомер, монтиран на водопроводното отклонение от В и К оператора и по индивидуалните водомери, поставени при сгради– етажна собственост. В случая отчитането е при условията на чл. 23 ал.4 от ОУ – чрез електронен таблет, в който случай не се изисква подпис на потребителя. От страна на ответницата се правят общи оспорвания, като не са ангажирани насрещни доказателства, с които да се опровергават твърденията, че отчитането е вярно. Нещо повече, безспорно е че жилището се обитава от ****а на ответницата, който също така е подписал и всички документи по подмяна на водомера, както и констативния протокол, съставен през 2022г. – в края на процесния период, с подписването на който се счита, че се потвърждават всички отчетени предишни показания на водомера за разглеждания период. Не са представени доказателства, че потребителят - ответницата е предприела оспорване на начислените ѝ суми, съобразно изискванията на чл. 34 ал.1 от ОУ.

Фактът, че ответницата не е ползвала имота за процесния период / с твърдението, че **** ѝ ползва имота/ не я освобождава от задължението да заплати дължимите на ВиК – Варна ООД суми за потребена вода, след като ответницата не е изпълнила задължението да уведоми оператора съобразно ОУ, като това задължение следва да се има предвид, че е в случай, че е налице някоя от хипотезите, които да обосноват откриване на партида на трето лице. В случая не се твърди изобщо да е налице такава хипотеза, която да изключи отговорността на ответницата, като собственик.

Неоснователно се явява и възражението, че не са издадени фактури. Това обстоятелство не освобождава ответницата от задължението да се извърши плащане за отчетеното потребление и не води до неоснователност на претенцията. Фактурата играе ролята само на покана към потребителя за заплащане на сумите. Ответницата, чиято е доказателствената тежест, нито твърди, нито доказва, че за процесния период е заплащала стойността на доставените ѝ от ищеца ВиК услуги.

Въззивната инстанция достигна до различен извод от този на първоинстанционния съд, като счита, че се установиха всички факти и обстоятелства, възложени в тежест на ищеца и които обосновават основателност на претенцията за целия период. Доколкото е основателна претенцията за главница, то основателна е акцесорната претенция за лихви. По отношение на размера, съдът намира, че следва да съобрази заключението на вещото лице, поради което и исковете се явяват основателни за претендираните размери в цялост.

Поради частично несъвпадане изводите на двете инстанции, първоинстанционното

решение следва да бъде частично отменено, съобразно изложеното по-горе, като на ищеца бъде присъдена и сумата от 207,27 лв., главница за периодите от 01.07.2019г. до 03.02.2020г. и от 13.07.2022г. до 01.08.2022г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***** за обект, находящ се в *****, ап. 36, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 10.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 42,74 лв., представляваща обезщетение за забава за периода от 05.09.2019г. до 02.04.2020г.

По разноските в производството:

Съответно съобразно изхода на спора, разноски се дължат на ищеца, които за заповедното производство са общо 75,31лв., от които 25,31лв. – заплатена държавна такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение, а за първа инстанция дължимите разноски са в размер на 425,29лв. /75,29 лв. – заплатена държавна такса; 250 лв. – депозит за вещо лице и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение/. За въззивната инстанция на ищеца – въззивник се дължат разноски, съобразно приложен списък – 50 лв. – заплатена държавна такса и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя по реда на чл. 78 ал.8 от ГПК. На въззивника-ответник не се дължат разноски за въззивната инстанция. В този смисъл и решението на първата инстанция в частта по разноските следва да бъде изцяло отменено.

Водим от горното, съдебният състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1162 / 06.04.2023г., постановено по гр.д. № 13996/ 2022г. по описа на РС – Варна, **В ЧАСТТА**, с която са отхвърлени исковете на „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ №33, представлявано от В.Р. – управител, срещу С. К. В., ЕГН: *****, адрес: *****, да бъде прието за установено в отношенията между страните, че С. К. В., дължи на „Водоснабдяване и канализация – Варна” ООД, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, по иска за главница разликата над 915,33 лв. до пълния претендиран размер от 1122,60лв., както и за периода от 01.07.2019г. до 03.02.2020г. и от 13.07.2022г. до 01.08.2022г., както и по иска за лихва за разликата над 100,30 лв. до пълния претендиран размер от 143,04 лв. и за периода от 05.09.2019г. до 02.04.2020г., както и в **ЧАСТТА ЗА ПРИСЪДЕНИТЕ В ПОЛЗА НА двете страни РАЗНОСКИ**, като **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че С. К. В., ЕГН: *****, адрес: *****, **ДЪЛЖИ** на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, ЕИК 103002253, седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ 33, представлявано от В.Р.– управител, сумата от **207,27 лв. / двеста и седем лева и двадесет и седем стотинки/**, представляваща главница за периодите от 01.07.2019г. до

03.02.2020г. и от 13.07.2022г. до 01.08.2022г., дължима за ползвани и незаплатени ВиК услуги по партида за вода с аб. № ***** за обект, находящ се в *****, ап. 36, ведно със законна лихва от подаване на заявлението – 10.08.2022г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **42,74 лв. / четиридесет и два лева и седемдесет и четири стотинки/**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 05.09.2019г. до 02.04.2020г., за които е издадена Заповед № 5329/11.08.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 10770/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, 12 с-в, **на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл.327, ал.1 ТЗ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД,**

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1162 / 06.04.2023г., постановено по гр.д. № 13996/ 2022г. по описа на РС – Варна, в останалите обжалвани части.

ОСЪЖДА С. К. В., ЕГН: *****, адрес: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, ЕИК 103002253, седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ 33, представлявано от В.Р.– управител, сумата от общо **650,60 лв. /шестстотин и петдесет лева и шестдесет стотинки/**, представляващи сторените от ответницата разноси в заповедното, първоинстанционното и във въззивното производство, **на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.**

Решението не подлежи на касационно обжалване (чл. 280, ал.3, т.1 ГПК).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____